

Ελάττωσις πρὸς ζημίαν τοῦ λήξηντος ἔτους, πλοίων ἐκ μεγίστων λίθων ἢ πετρωμάτων ἀπεγχυμένων. Εἴ-
μεν 97, τόνων δὲ 9342 καὶ ναυτῶν 194.

Ελπίσωμεν ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος θέλομεν ἀναγγελ-
λαι ἀποτελέσματα χρείζοντα μᾶλλον ἀνταξίως τὰς
περὶ τῆς προόδου τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος ἐνθέρμους
μερίμνας τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Πατρίδος.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

τῆς γενικῆς ἐνιαυσίου συνεδριάσεως τῆς
ἐν Κοπενάγη Β. ἑταῖρείς τῶν Ἀρχαιο-
λόγων τῆς "Ἀρκτοῦ.

Τὴν 21 τοῦ λήξαντος Μαρτίου Ν. ε. συνῆλθε κατὰ τὸ αὐγήθες ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Χριστιανοβούργου ἢ ἐν Κοπενάγη Βασιλικὴ ἑταῖρείς τῶν Ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μεγαλειωτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας Φρεδερίκου τοῦ Ζ'. Ὁ πολυ-
μαθίστατος σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας καὶ γραμμα-
τεὺς τῆς ἑταῖρείας ταύτης Κ. Χριστιανὸς Ράρνος,
ἀνέγνω σύντομον ἔκθεσιν ἀφορῶσαν τὰς κατὰ τὸ λῆ-
ξαν ἔτος ἐργασίες καὶ τὰς παντοιδεῖς προόδους αὐ-
τῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἔντιμον διμήγυ-
ριν διάφορα ἀντίτυπα τῶν παρὰ τῆς ἑταῖρείας ἐκδο-
θέντων περιοδικῶν τε καὶ ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ
ἰδίως τὸν Β'. τόμον τοῦ παρὸ αὐτοῦ τούτου συγγρα-
φέντος ἀξιολόγου πονήματος περὶ τῶν Ἀρχαιοτή-
των τῆς τε Ρωσίας καὶ Ἀνατολῆς. Ἐπὶ τέλους ἀνέ-
γνω σύντομόν τινα διατριβὴν περὶ τῆς κατὰ τὴν ΙΒ'.
ἐκατονταετηρίδα ἀπὸ Ἰσλανδίας εἰς Ἱεροσόλυμα μετα-
βάσεως τοῦ Ιερέως Νικολάου, ἐλκύστας πρὸ πάντων τὴν
προσοχὴν τῆς διμηγύρεως ἐπὶ δύο τοπικῶν ὀνομά-
των, ἀτινα εὑρίσκονται ἐπίσης, τὸ μὲν ἐν ἐν τοῖς πο-
νήμασι τοῦ ἐκ Παλαιστίνης σφροῦ "Ἀραβίος Ἀσσάδιον
Καΐκτου, τὸ δὲ ἀλλοιόν τοῖς συγγράμμασι τοῦ κατὰ τὴν
αὐτὴν ἐκατονταετηρίδα ἀκμάσαντος "Ραβίνου Βε-
νιαμίν.

Παρουσίασσεν ἀκολούθως ἐκμαγγεῖον ἀρχαίου τίνος
ἀρκτών (tunique) ἐπιτυχίου λίθου, εὔριθντος
ἔτσχάτως ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ ἐν Δονδίνῳ Ἀγίου
Παύλου. Ὁ λίθος αὗτος φέρει ἀρχαίαν τινα διανικήν
ἐπιγραφὴν εὐστόχως μεθερμηνεύσπειν καὶ σχολια-
σθείσαν παρὰ τοῦ μνησθέντος Κ. Ράρνονος, φρονοῦν-
τος ὅτι αὗτη ἐχαράχθη περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΑ'. ἐκ-
πονταετηρίδος, ὅτε ἐδέσποζε τῆς Ἀγγλίας ὁ τότε βα-
σιλεὺς τῆς Δανίας Κανούτος ὁ Μέγχς.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ φιλόλουσσος Βασι-
λεὺς ὁ καὶ πρόεδρος τῆς μνησθείσης ἑταῖρείχς, ὡμοίη-
σε μετ' ἐμβούθιον πολυμαθείας περὶ τοῦ τρόπου τῆς
κατασκευῆς τῶν ἀρχαίων τύμβων, καὶ τῶν καλου-
μένων αἰθουσῶν μάγων (goethestuer) τῶν καὶ

τα παρουσίασσεν εἰς τὴν διμήγυρον ἐξ τεμάχιας ἀρχι-
οτήτων τοῦ λιθίνου αἰώνος, μεταξὺ τῶν ὅποιων ὑπῆρ-
χε πολεμικός τις πέλεκυς φέρων μεταγενεστέραν ἐπι-
γραφὴν, καὶ αἰχμὴν στρατιωτικῆς τίνος Βακτηρίας
κατεσκευασμένης ἐκ κέρυτος ἐλέφρου, καὶ ἀνηκούστης
εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ χαλκοῦ αἰώνος.

Διαλυθείσης δὲ τῆς συνεδριάσεως ἐπευρήθησαν ἀ-
ποντες τὸν φιλόμουσον καὶ σορὸν αὐτῶν πρόσεδρον
τὸν καὶ περιποθητὸν αὐτῶν Μονάχην.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

τοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγελιῶν φόρου

Ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τῶν πεπολιτισμένων
κοινωνιῶν εἶναι σήμερον καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Ἐὰν πε-
ριέλθῃς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν,
οὐχὶ μόνον τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ τὰ χωρία αὐτῶν,
θέλεις ἀπεντήσεις ἀναγνώσκοντας ἐφημερίδας καὶ πε-
ριοδικὰ συγγράμματα καὶ ἀμαζηλάτες, καὶ βιρσοδέ-
ψας, καὶ ἀγθοφόρους, καὶ γυναικες ἀνοιγοθέσας ὀστρεί-
διαι παρὰ τὰς πύλας τῶν ξενοδοχείων, καὶ αὐτὰς τὰς
πλυντρίας. Περὶ τῆς ἐτῆς ἀναγνώσεως ὀφελείας
τοσοῦτον ἐπείσθησαν καὶ αἱ τελευταῖαι τάξεις τῶν κοι-
νωνιῶν τούτων, ὃστε καὶ αὐτοὶ οἱ βαναυσουργοὶ δὲν
ἀμφιβάλλουσι πλέον δτι, καθὼς ὁ ἀρτος διατηρεῖ καὶ
ἐπικεχάνει τὰς σωματικὰς δυνάμεις, οὕτω καὶ ἡ ἀνά-
γνωσις τῶν χρηστῶν, ἐννοεῖται, καὶ ὀφελίμων συγ-
γραφῶν, ἀναπτύσσει τὸν νοῦν, διαβάσθεις εἰς τὴν καρδίαν,
ἐξημεροῦ τὰ ἥθη, καὶ καθιετάνει εὐαρεστοτέραν καὶ
γλυκυτέραν τὴν συμπεριφοράν.

Θέλομεν πρόγειερον ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ταύτης;
ἄς παραβάλωμεν τοὺς κατοίκους δύο πρωτευσμῶν
κειμένων οὐχὶ μικράν ἀπ' ἀλλήλων, τῆς πρωτευού-
σης τοῦ μικροῦ Βασιλείου τῆς Ἐλλάδος, καὶ τῆς τοῦ
ἐπερχόντου Κρήτους τῶν Οθωμανῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ
αὐτῶν δυσκόλως ἀποκτήταται ἀνθρωπος οὐ τίνος ἡ ὄμι-
λία, οἱ ἐξωτερικοὶ τρόποι, αἱ σκέψεις ἀποδεικνύουσι
παντελὴ ἐλλειψίην πεφροντισμένας κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ
ἡττὸν ἀγωγῆς, ἐνῷ τὴν διευτέρᾳ, ἡτις μέχρι τοῦ 1821
ἔτους, ὑπῆρξεν ἡ ἐστίξ τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πο-
λιτισμοῦ, αἱ τοιαῦται συναντήσεις δὲν εἶναι δυστυ-
χῶς σπάναι. Αἰτία δὲ τῆς διαφορῆς ταύτης δὲν εἶναι
κυρίως ὁ πλειότερος ἡ ὀλιγώτερος τῶν σχολείων ἀριθ-
μὸς, ἡ αἱ μέθοδοι τῆς διδασκαλίας, διότι δὲν
ἔχουσι τοὺς τρόπους νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτά, ἀλλ' ὁ πε-
ριοδικὸς τύπος, οὗτος, ἀναλαμβάνων τὸ κήρυγμα τῶν
πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ φιλολογικῶν εἰδήσεων, με-